

PRZYSĄD (3) *sb m*

sg N przysąd (2). ◇ A przysąd (1). ◇ [pl A przysądy.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Orzeczenie sądowe, wyrok (2) : Decretum, Ofądzenie/ Prziąd. Dekret/ Przedfiewzięcie/ Przikazanie. Mącz 49a.*

Zwrot: »odpuścić przysąd« (1): Condonatum iudicium alicui, Odpużczono prziąd. Mącz 94d.

2. *Wynagrodzenie sędziego [czyj] (1) : Quaestus iudiciarius, Dochody przyładne/ przyład fędziego. Mącz [176]c; [Sędzia grodzki, który przysądy ma swe pewne. LustrWpol I 7].*

Synonimy: 1. dekret, ortel, sentencyja, skaranie, skaźń, wyrok.

Cf PERESUD, PRZESĄD

MP